

Der er imidlertid i den senere Udformning af den anførte Bestemmelse indsat de Ord, at Indlæggelsen kan ske, „hvor Patienterne have Bopæl“. Som anført i Bemærkningerne til § 6 er der efter Lovens Synspunkt ikke her som i de i § 6 omhandlede Tilfælde nogen akut Faresituation for det danske Samfund; og det synes derfor muligt og da i høj Grad naturligt at betinge den i den vederlagsfri Behandling liggende Gave til de syge af, at disse staar i et vist Tilknytningsforhold til Landet. Dette er ikke de anførte Ords Hensigt; tværtimod medfører de, at en Udlænding kan kræve Hjælpen, saasnart han har taget Bopæl her, og de kan komme til at udelukke f. Eks. danske Sømænd fra Hjælpen. Da dette Sygetilskud ikke ydes direkte til den enkelte, men som Tilskud til Kommunen, vil det formentlig ikke være nogen fjerntliggende Tanke her at stille samme Betingelser for Støtte som i Lov om Statsstøtte til Tuberkuløses Sygebehandling af 10. Maj 1912 § 5. De syge, som bliver trængende til Hjælp uden at opfylde disse Betingelser, maa da her som i Tuberkuløsetilfælde søge Hjælpen hos Forsørgelsesvæsenet, hvor den ydede Hjælp efter Fattiglovens § 44 ikke har Fattighjælps Virkninger. I Overensstemmelse hermed foreslaas § 28, 1ste Stykke, affattet, idet det tillige foreslaas betonet, at Hyre paa dansk Skib i denne Forbindelse betragtes som fast Ophold i Landet.

De anførte Ord „hvor Patienterne have Bopæl“ tilsigter derimod formentlig at afgøre, i hvilken Kommune Hjælpen skal søges. Her opstaar den Vanskelighed, at der ellers i Lovgivningen om offentlig Hjælp ikke regnes med „Bopæl“ men med „Ophold“; og da Ordet „Bopæl“, har givet Anledning til mange Tvivlsmaal, og det tillige synes naturligt i nærværende Lov paa dette Punkt at henholde sig til Forsørgelseslovgivningens almindelige Regler om Opholdsstedet, foreslaas de anførte Ord slettet.

Lovens Betingelse, at Sygehuset eller Epidemilokalet skal være bestemt „for“ det vedkommende Amt, Distrikt eller By, foreslaas slettet, fordi den mange Steder har vist sig at volde Vanskeligheder.

Blandt de Sygdomme, som altid kan kræves vederlagsfrit behandlede, foreslaas optaget akut Børnelamhed. Som Bilag 2 udviser, er der i de senere Aar forekommet en Del Tilfælde af denne Sygdom her i Landet, og Justitsministeriet har i Henhold til Lovens § 2, 7de Stykke, i Cirku-

lære til samtlige Amtmænd af 16. November 1910 erklæret at ville samtykke i Sygehusreglementer, hvori denne Sygdom tilstaas behandlet vederlagsfrit. I Henhold hertil er Bestemmelsen allerede for en stor Del gennemført og vil derfor neppe volde nogen Merudgift, som kan vække Betænkelighed. Om Sygdomsbetegnelserne henvises til Bemærkningerne til § 24.

Det har hidtil stedse været betinget, at Indlæggelse skulde ske straks. Det hænder imidlertid af og til, at Patienter maa afvises paa Grund af Pladsmangel. Endvidere kan det ske, at baade Lægen og Familien mener, at en Patient kan isoleres hjemme, saa at Indlæggelse kan undgaas, men at et senere opstaaende Tilfælde viser, at Isolationen er ufyldstgørende, og i saa Fald vilde det være ønskeligt, om samtlige syge, ogsaa den først angrebne, kunde indlægges til vederlagsfri Behandling. Nu maa det vel befrygtes, at en almindelig Tilladelse til Indlæggelse naar som helst under Sygdommens Forløb vilde modarbejde den i den vederlagsfri Behandling givne Bestræbelse for at faa saa mange som muligt isolerede straks ved Sygdommens Udbrud; men det foreslaas at aabne en Mulighed for vederlagsfri Behandling senere i Tilfælde, hvor Epidemikommissionen under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder fremsætter Begæring derom. Og samtidig foreslaas det at betinge den vederlagsfri Behandling af, at Patienten virkelig tilendebringer Behandlingen og ikke kræver sig udskrevet, medens han endnu kan smitte. Denne Bestemmelse er nævnt som ønskelig fra flere Lægers Side og synes at staa i naturlig Forbindelse med det Formaal, som ligger til Grund for Lovbestemmelsen.

Det følger af Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 5 og Loven om Embedslægevesenets Ordning §§ 4 og 5, at de her omhandlede Sygehuse staar under Sundhedsstyrelsens og Embedslægerne Tilsyn. Lovens § 2, 8de Stykke, foreslaas derfor ændret, som i 3die Stykke anført, til, at de her omhandlede Sygehuse tillige kommer til at staa under Tilsyn af Epidemikommissionen, hvilket formentlig vil findes naturligt. Det foreslaas derhos at udtale, at Sygehusenes Regulatorer skal godkendes af Justitsministeren; dette sker allerede nu.

Til § 29.

Der har adskillige Gange været rejst Tvivl om, hvilke smitsomme Sygdomme der